

Vos en Haas
Het maatje van Haas

The title 'VOS en Haas' is written in a large, bold, black serif font. A small illustration of a fox in a blue shirt and dark pants is perched on the top of the letter 'V', appearing to hold it. Another small illustration of a hare is positioned between the 'V' and the 'H', appearing to be running or jumping. The word 'en' is written in a smaller, lowercase serif font between 'VOS' and 'Haas'.

VOS en Haas

Het maatje van Haas

Sylvia Vanden Heede
*met tekeningen van
Thé Tjong-Khing*

 | LANNOO

www.vosenhaas.com
www.lannoo.com

Registreer u op onze website en we sturen u regelmatig een nieuwsbrief met informatie over nieuwe boeken en met interessante, exclusieve aanbiedingen.

© Uitgeverij Lannoo nv, Tiel, 2018

Vormgeving: Studio Lannoo

D/2018/45/521

NUR 287

ISBN 978 94 014 5309 7

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Pluim is er. Ze drinkt thee met Haas.
'Want ik ben je vriendin', zegt Pluim.
'En met een vriendin drink je thee.
Dat hoort zo voor een dame.'

Haas zegt niets. Ze voelt zich niet echt een dame.
Zij is gewoon Haas van Vos.
En Pluim is een nuf uit de stad.
Maar een kopje thee lust Haas wel.
Thee met koekjes.

Pluim neemt ook een koekje.
Ze bijt er een klein stukje af.
‘Blijf je lang?’ vraagt Haas.
Ze wijst naar de koffers van Pluim.
Het zijn er twee. En ze zijn heel erg groot.

‘Nee hoor!’ lacht Pluim. ‘Die koffers bracht ik mee
voor jou.

Er zitten oude kleren in. Jurken die ik niet meer wil.
Die kun jij dan aan.’

Verbaasd zet Haas haar kopje neer.

‘Ik heb toch al een jurk’, zegt ze.

‘O, dat oude ding!’ roept Pluim uit.

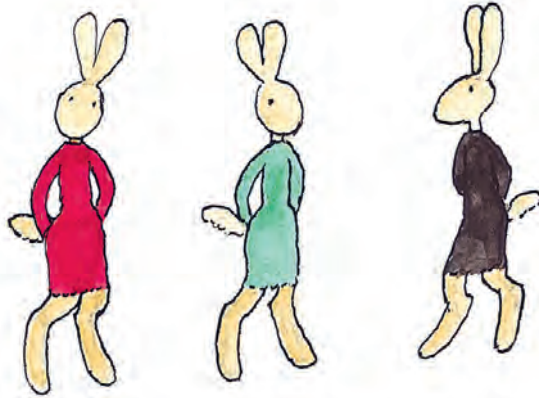
‘Wil je niet eens wat anders? Roze is ZO uit de mode!’

Haas kijkt naar haar jurk.

Ze vindt roze mooi.

Stel je voor dat haar jurk geel was.

Of rood. Of groen. Of zwart!

Nee hoor. Ze wil niet wat anders. Ze wil gewoon haar eigen roze jurk.
Ook al is die al lang uit de mode.

Maar Pluim heeft haar koffer al open.
Ze haalt een paarse jurk tevoorschijn. Hij is bezaaid met gele stippen.

‘Passen!’ beveelt
Pluim.

‘Maar...’ sputtert
Haas nog.

Het heeft geen zin. Pluim
wil dat ze de jurk past.
Dus doet Haas dat.

Vos komt de kamer in.

‘Wegwezen!’ zegt Pluim streng.

‘Maar...!’ sputtert Vos.

‘Niks te maren. Wij passen kleren.

Dat is iets **onder vriendinnen.**

Daar hoor jij niet bij.’

En Pluim duwt Vos de deur uit.

Arme Vos. Daar staat hij dan. Buiten, in de kou.

Zonder jas en zonder muts!

Zal hij aankloppen? Ach, dat heeft geen zin!

Pluim deed de deur op slot. En ze laat **niemand** binnen!

‘Dan ga ik maar naar **Uil**’, mompelt Vos.

‘Die laat mij tenminste niet in de kou staan!’

Haas staat in haar ondergoed. Ze **bibbert**.
De paarse jurk trok ze weer uit.
Die vond ze echt niet mooi.
Nu houdt Pluim een **rode** jurk op en een **groene**.
‘Welke wil je het eerst?’ vraagt ze.

Haas wil geen van beide.
Ze wil het **liefst** haar eigen
roze jurkje weer.
Maar dat zegt ze niet.
Dus kiest Pluim zelf.
Het wordt de rode.

‘Die heeft een
mooie lange
slee’, zegt ze.

Haas wurmt zich in de jurk.
Het klopt wat Pluim zei. De jurk **sleept!**

Haas struikelt over de zoom.

Ze steekt haar armen uit.

Maar waar zijn
haar **handen**
gebleven?

